

Common illusion

Common illusion je varka o beskrajnim mogućnostima zajedničkog polja arhitekture. To je prostor nastao procesom kreiranja brisanjem.

Postavljanjem ogledala na unutrašnju stranu zidova paviljona, stamenost zida zamenjena je prividom o beskonačnom polju koje se pruža u sva četiri pravca, a utisak “šetnje po oblacima” i “lebdjenja u vazduhu” omogućava ravan poda popločana ogledalima. Slika prostora nastalog multipliciranjem trenutka sadašnjosti je fascinantna i zavodljiva. Promenljivu atmosferu određuje pogled ka nebu kroz lanternu i ljudi koji se zateknu u prostoru.

Zajedničko polje, u ovom slučaju polje ideja u arhitekturi, poput naučne paradigme, religije ili ideologije, onima unutar polja ograničava način razmišljanja isključivo na ono koje je konzistentno sa idejama u zajedničkom polju. Tako posetilac paviljona, iako fasciniran slikom beskonačnosti koja ga okružuje, gledajući u bilo kom pravcu ka crnom horizontu vidi samo i uvek ono što mu je već poznato – njegovu sopstvenu refleksiju.

Da li to znači da osećaj beskrajnih mogućnosti u arhitekturi takođe čine nagomilani poznati modeli u zajedničkom polju arhitekture? Da li se radi opažanja i stvaranja nečeg novog mora izaći iz zajedničkog polja ideja? Kako se odreći sigurnosti koje zajedničko polje obezbeđuje?

Projekat Common illusion u okviru paviljona Republike Srbije na 13. Međunarodnoj izložbi arhitekture u Veneciji kroz zavodljivu prostornu metaforu preispituje da li je arhitektonska misao danas dovoljno elastična da odgovori na novonastalu društveno - ekonomsku klimu, ili nudi samo konačan broj poznatih modela u prividu beskrajne kreativnosti.

Autori: Srđan Marlović, Miloš Mirosavić, Ivana Popović, Alen Spahić